

Кратовско – Железница

Лисица и еж

Лес'ицата и ј'ежо се-облаг'але да-идет да-кр'адет гр'ојзе. До'аѓа он'ај г'азда у-л'озјето и-гледа н'ешто б'ере-му гр'ојзето. Он'ај г'азда ш'о ќе-напр'ави, в'ане иск'опа д'либ'ок ш'ан'а^ац, з'еме наг'ура ш'ума озг'ор. Д'ојде ј'ежо н'апрет а-лес'ицата по-њ'ега да-б'ерет гр'ојзе. Ј'ежо проп'адне и-лес'ицата проп'адне у-њ'ега. П'осле се-п'итат ј'ежо и-лес'ицата как'о да-напр'авет да-иск'очет. Пит'а ј'ежо лес'ицата, реч'е: "Т'и м'лого л'ажи зн'ајеш; С'аѓа как'о да-се-сп'асемо, г'аздата ќе-нè-в'ане ж'иви". Лес'ицата р'екла: "М'лого л'ажи зн'ам, ам'а не-зн'ам как'о да-се-сп'асемо". А-ј'ежо реч'е: "Ј'а до-дв'е-тр'и зн'ам. Н'ашата сврш'и, д'ај да-се-здрав'ујемо" (да-се-здрав'ујет, дем'ек ќе-погин'але, ќе-д'ош'а^ал г'аздата). Ј'ежо убодн'ал-гу лес'ицата, а-он'а га-исф'рли с'а^ас-а^арнката. П'осле 'он си-побегн'ал, а-лес'ицата остан'ала. П'осле к'ат-га-исфрл'ила, викн'ала: "А-ј'а как'о да-се-сп'асу?" Ј'ежо одгов'ара: "Т'и ќе-се-напр'авеш 'умрена, к'ат-ќе-д'ојде уј'утро г'аздата, ќе-погл'едне и-ќе-те-изн'есе и-ќе-те-ост'аве, а-т'и п'осле ис-ш'ума". И- уј'утро до'аѓа г'аздата, гледа лес'ицата умр'ена. Изн'ел-гу и-оставил-гу, а-он'а ван'ала ш'ума.

(Божидар Видоески)